

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 17/2026-43

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duřu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditřa a Rastislava Kařřáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bez právneho zastúpenia, proti postupu Mestského súdu Kořice v konaní vedenom pod sp. zn. 30Cb/253/2015 a uzneseniu Mestského súdu Kořice sp. zn. 30Cb/253/2015 z 28. októbra 2015 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. decembra 2025 elektronicky a doplnenou 30. decembra 2025 prostredníctvom pošty domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva na rovnosť účastníkov podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, čl. 37 ods. 3 listiny, čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, práva na zákaz diskriminácie podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 13 ods. 1 a) a b) ústavy a čl. 14 dohovoru, práva na ochranu zdravia podľa čl. 40 ústavy, základných práv podľa čl. 48 ods. 2 tretej a štvrtej časti prvej vety ústavy a práv podľa Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 30Cb/253/2015 a jeho uznesením sp. zn. 30Cb/253/2015 z 28. októbra 2015. Sťažovateľka navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť, prikázať mestskému súdu zdržať sa porušovania jej základných práv, diskriminačných zásahov proti sťažovateľke a pochybení v procesnom postupe, priznať jej finančné zadostučinenie vo výške 5 000 eur a náhradu trov

konania. Sťažovateľka súčasne žiada ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu z dôvodu materiálnej núdze.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka je žalobkyňou v konaní o neplatnosť a neúčinnosť právneho úkonu. Mestský súd napadnutým uznesením rozhodol, že na ďalšie návrhy sťažovateľky na odročenie pojednávania z dôvodu jej práceneschopnosti nebude prihliadať, a uložil jej právnomu zástupcovi, aby sa na ďalšie pojednávania nariadené na 17. december 2025 dostavil alebo sa na pojednávani nechť zastúpiť iným advokátom.

3. Sťažovateľka zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie je vnútorne rozporné, prekvapivé, zmätočné, arbitrárne, narúšajúce jej právnú istotu. Mestský súd zaťažil súdne konanie procesnou vadou, keď nerešpektoval skutočnosť, že sťažovateľka je 80 % invalidná dôchodkyňa márne sa dovolávajúca konania súdu, nevysporiadal sa s kľúčovými námietkami sťažovateľky, svoje konanie sústredil na len na nariadovanie pojednávani, avšak sťažovateľke nedoručil ani podania, stanoviská, vyjadrenia či pripisy žalovaného, čím jej znemožnil sa k nim vyjadriť.

4. Mestský súd neuznal tvrdenia sťažovateľky o absencii jej právneho vzdelania, invalidite, práceneschopnosti ani jej podania týkajúce sa procesných otázok.

5. Sťažovateľka predovšetkým namieta, že mestský súd jej potvrdenie o práceneschopnosti z 13. októbra 2025, ktoré preukazovalo jej nepriaznivý zdravotný stav, doručené súdu do 24 hodín po jeho vystavení, teda riadne a včas, vyhodnotil ako oneskorene podané.

6. Mestský súd porušil práva sťažovateľky, pokiaľ jej s poukazom na aktuálny stav práceneschopnosti *de facto* odňal právo byť prítomnou na pojednávani a súčasne odmietol možnosť akýchkoľvek prekážok na strane jej právneho zástupcu, čo sa týka jeho možností dostaviť sa na súdom nariadené pojednávania vo veci. Súčasne v rozpore so skutkovým stavom, s potvrdením od lekára a so žiadosťami sťažovateľky nariadil pojednávania na 17. október 2025 o 10.00 h, teda v čase a hodine, keď bolo objektívne dané, že sťažovateľka sa na pojednávania nebude môcť dostaviť.

7. K zlepšeniu zdravotného stavu sťažovateľky nedošlo, a preto sťažovateľka súdu doručila 15. decembra 2025 lekársku správu, kde je explicitne uvedené, že stav jej práceneschopnosti trvá, teda nie je schopná bez závažného zhoršenia zdravotného stavu zúčastniť sa pojednávania ani prípravy naň. Sťažovateľka súčasne v predmetnom podaní žiadala o odročenie pojednávania, trvala na svojej účasti na pojednávani a nesúhlasila, aby sa pojednávalo iba v prítomnosti jej právneho zástupcu. Mestský súd na predmetné podanie nereagoval.

8. Svojím postupom v konaní mestský súd porušil práva sťažovateľky aj tým, že ignoroval zistený skutkový stav, z ktorého vyplýva prítomnosť dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré pri absencii sťažovateľkinho právneho vzdelania mala byť súdom poučená o možnosti zastúpenia právnym zástupcom, resp. o možnosti požiadať o právne zastúpenie Centrum právnej pomoci (ďalej len „CPP“). To sa v prejednávanej veci nestalo.

9. Mestský súd postihol konanie závažnou vadou, keďže napadnutým uznesením navodil stav umožňujúci vo veci pojednávať v neprítomnosti sťažovateľky bez zohľadnenia jej zhoršeného

zdravotného stavu, bagatelizujúc jej ťažké zdravotné postihnutie, ktoré súdu riadne preukázala, čím jej znemožnil uplatňovať prostriedky procesnej obrany alebo útoku.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie označených práv sťažovateľky napadnutým uznesením mestského súdu a jemu predchádzajúcim postupom v konaní o neplatnosť a neúčinnosť zmluvy o prevode obchodných podielov, v ktorom je sťažovateľka žalobkyňou. Napadnuté uznesenie, ktorým mestský súd rozhodol, že nebude prihliadať na ďalšie návrhy sťažovateľky na odročenie pojednávania z dôvodu jej práceneschopnosti, a uložil jej právnomu zástupcovi, aby sa na pojednávanie nariadené na 17. december 2025 dostavil, považuje sťažovateľka za svojvoľné, nezákonné, arbitrárne a ústavne neudržateľné, nezohľadňujúce jej nepriaznivý zdravotný stav a aktuálnu práceneschopnosť, ktorá je dôvodom nemožnosti sa pojednávaniu zúčastňovať.

11. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní pred ústavným súdom je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí vyplývajúcich z § 34 ods. 1, § 39 ods. 3, § 43 a § 123 ods. 1 a 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 55, § 124 a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Ústavná sťažnosť je v rozpore s § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde podaná sťažovateľkou bez zastúpenia advokátom, pričom sťažovateľka o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie pred ústavným súdom žiada priamo ústavný súd.

13. Ústavný súd podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde v znení účinnom od 1. decembra 2025 môže ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti; to neplatí, ak je možné ustanoviť právneho zástupcu postupom podľa osobitného predpisu, ktorým je v zmysle odkazu zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého o poskytnutí právnej pomoci rozhoduje CPP.

14. Ústavná sťažnosť tak nemá zákonom ustanovené náležitosti, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Nebol dôvod tieto nedostatky ústavnej sťažnosti odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, keďže sťažovateľka si je vedomá toho, že v konaní o ústavnej sťažnosti musí byť zastúpená advokátom, čo vyplýva nielen z toho, že v ústavnej sťažnosti žiada o ustanovenie advokáta a uvádza, že prípadné nedostatky sťažnosti odstráni po tom, ako bude v konaní právne zastúpená, ale aj z toho, že porušenie svojich základných práv a slobôd už namietala skoršími ústavnými sťažnosťami, pri ktorých bola advokátom zastúpená na základe splnomocnenia (II. ÚS 385/2025, III. ÚS 741/2025, I. ÚS 496/2024, III. ÚS 477/2024,

III. ÚS 370/2024). Navyše lehota na podanie ústavnej sťažnosti podľa § 124 zákona o ústavnom súde by bola pre tento prípad prekážkou kvalifikovaného (s právnym zastúpením) podania ústavnej sťažnosti, pretože jej zmeškanie nie je možné odpustiť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. januára 2026

Libor Duľa
predseda senátu